

zondag 4 september 2016 (doopdienst)

JEZUS ZEGENT DE KINDEREN

Bijbellesing: Markus 10, 13-16

Jezus zegent de kinderen

Jezus trok door allemaal steden en dorpen om te verkondigen, om te genezen, om het leven van mensen totaal te veranderen en hen op te roepen om in Hem te geloven. Maar op een dag komt er aantal ouders aan (we nemen maar aan dat het de ouders zijn geweest) die hun kinderen bij Jezus wil brengen. Op zich is dat niet zo heel uitzonderlijk. In die tijd waren er meer rondtrekkende leraren, rabbi's, en ik heb eens gelezen dat het heel normaal was dat aan deze rabbi's werd gevraagd om voor hun kinderen te bidden en hun kinderen te zegenen. Maar goed, of het nu normaal was of niet, de leerlingen van Jezus vonden dat helemaal niets. Zij stuurden de kinderen weg. Jezus heeft meer te doen! Hij geneest zieken in bijna elke plaats die hij aandoet. Hij werpt demonen uit. Hij verkondigt het Koninkrijk van God dat baan breekt... Jezus heeft zulke grootse dingen te doen en te zeggen. Daardoor heeft Jezus soms zelfs geen tijd om te eten of om te rusten, zo lezen wij ergens anders in de Evangelieën. Moet Jezus Zich dan nu bezig houden met deze kinderen? Maar Jezus is het niet met zijn leerlingen eens. Nee, Hij is zelfs verontwaardigd. Het raakt Hem diep dat zij de kinderen zo afserveren. 'Laat de kinderen bij Mij komen en verhinder hen niet!'

Kinderen als voorbeeld

Wat mooi hè, dat Jezus zo oog en oor heeft voor die kinderen. Er staat zelfs aan het einde van deze kleine geschiedenis dat Jezus de kinderen omarmt en de handen oplegt. Wat een kostbaar moment... Maar het gaat verder... want Jezus wil met dit moment, met dit wat hier nu gebeurt, Zijn leerlingen een van de grootste lessen van Zijn Koninkrijk leren. Jezus zei: Laat de kinderen bij Mij komen en verhinder hen niet, want... - en dat is de les – *want voor zulken is het Koninkrijk van God*. Laat de kinderen bij Mij komen en verhinder hen niet, want voor zulke mensen, voor mensen zoals deze kinderen, is het Koninkrijk van God. Met andere woorden: jullie moeten ook zo zijn. Jezus aandacht en liefde voor kinderen gaat dus nog een stapje verder. Niet: 'zij horen er ook bij'. Maar: 'het is voor hen. Mijn Koninkrijk, Mijn redding, alles wat Ik doe en zeg, dat is bedoeld voor mensen zoals zij...' Heel even naar de doop van vanmorgen toe: met de doop zeggen wij dus niet zoiets als: 'natuurlijk horen kleine kinderen er ook bij'. Nee, de doop heeft een diepere betekenis dan 'iedereen mag komen'. Gods spreekt Zijn liefde uit en God steekt Zijn hand uit, juist naar personen, zoals die kleine dopeling.

Waarom nu juist die kleine kinderen als ons voorbeeld? Nou, zo is een veelgehoorde verklaring: wij moeten allemaal geloven als een kind. Geloven als een kind, want kinderen zijn voorbeeld van geloven. Zo overtuigd en vol vertrouwen. ('Natuurlijk kan God opa beter maken.') 'Kon ik maar zo overtuigd en eenvoudig geloven als een kind', zo hoor ik gemeenteleden soms verzuchten... Maar er zit bij ons vaak zoveel in de weg aan vragen, aan twijfels en ook aan teleurstellingen. ... Geloven als een kind. Zo overtuigd en onproblematisch. Maar ook zo echt en zo puur. Zoals zij soms zingen over de Heere God. Al zingend lopen zij soms door de winkelstraat over Jezus te zingen. Of hoe zij bidden. Zomaar hardop in hun eigen worden. Of hoe hun hele wezen meedoet. Zij klappen, of zij doen een dansje als ze een vrolijk Bijbelliedje zingen. Kinderen zijn voorbeelden voor ons. In hun puurheid, hun onbevangingheid, hun echtheid en juist ook in hun kinderlijk vertrouwen op God.

Nou, dat is allemaal waar. We kunnen een hele hoop van kinderen leren. Maar ik denk niet dat dit het is, waar Jezus op wijst. Op zich is een kinderlijk vertrouwen natuurlijk uiterst kostbaar, prachtig als je dat hebt. Maar Paulus bijvoorbeeld waarschuwt de gemeenteleden van Korinthe in zijn brief om niet *al* te kinderlijk te zijn. Hij schrijft in 1 Korinthe 14: *broeders en zusters, wees in uw denken niet als kinderen. Wees kinderen in het kwaad, maar wees in uw denken volwassen.'*

Ik denk dat Jezus iets anders bedoelde dan 'geloof als een kind'. Want er is een groot verschil in hoe wij anno nu naar kinderen kijken en hoe men in de tijd van Jezus naar kinderen keek. In onze behoorlijk kind-gerichte - tijd benadrukken wij inderdaad de positieve eigenschappen van kinderen: hun puurheid, echtheid, onbevangingheid, hun vertrouwen. Vaak verlangen wij op een of andere manier naar stukjes van dat kind-zijn. Maar in die tijd waarin Jezus de kinderen tot Zich liet komen, werd er heel anders naar kinderen gekeken. In die tijd zag men kinderen bepaald niet als voorbeelden. Nee, kinderen hadden in die tijd een veel minder centrale plaats. Kinderen, dat waren mensen die nog niet waren volgroeid, die nog dingen misten. Kinderen hadden in die tijd geen enkel aanzien. Kinderen, dat waren mensen die nog niet voor zichzelf konden zorgen. Zij waren nog-niet-volwassenen. Eigenlijk telden zij nog niet mee. ... *Nu, als je dit voor ogen houdt, hoe men in die tijd naar kinderen keek... klinkt die uitspraak van Jezus u en jou dan niet heel anders in de oren?* Laat de kinderen bij Mij komen... want voor zulke mensen is het Koninkrijk van God. Voor wie is het Koninkrijk van God dus? Voor mensen die zoals kinderen puur, oprecht en onbevanging vol vertrouwen op God zijn? Nou, geweldig als u dat bent. Echt! Maar dat bedoelde Jezus hier niet. Het Koninkrijk van God is voor mensen die zijn zoals de kinderen uit die tijd. Het Koninkrijk van God is voor mensen die nog niet volgroeid zijn. Het Koninkrijk van God is voor mensen die er nog lang niet klaar voor zijn. Het Koninkrijk van God is voor mensen die bepaalde dingen missen, voor menselijk die afhankelijk en kwetsbaar zijn. Het Koninkrijk van God is voor mensen die eigenlijk voor hun gevoel niet meetellen. Voor mensen waarop neergekeken wordt.

Gods bijzondere genade

Ziet u hoe anders het bij God werkt dan bij ons mensen? God zoekt geen mensen die kunnen geloven als een lief en oprecht jongetje of die zo puur zijn zoals dat kleine meisje. God zoekt geen mensen die een of andere eigenschap hebben, of die een of ander karakter vertonen waardoor God van hen is gaan houden. *God zoekt mensen die juist niet iets aan te bieden hebben, maar die met lege handen komen naar God.*

Heel Jezus' werk stond in het teken van die vreemde maar o zo heerlijke liefde van God: dat God mensen zoekt die niets aan Hem aan te bieden hebben. Zo trok Jezus het land door om die vreemde maar zo prachtige liefde van God duidelijk te maken! Daarom zocht Jezus juist het contact met deze kinderen en sloot hen in Zijn armen. Omdat zij niets te bieden hadden volgens de opvattingen van toentertijd. Jezus stapte ook op melaatse mensen af en raakte hen aan. Mensen waar je in die tijd met een boog om heen moest lopen... hen zeker niet aanraken om niet zelf besmet te worden. Jezus raakte juist hen aan. Jezus liep zelfs op een dag naar een rouwstoet, die Hem tegemoet kwam. Een rouwstoet die onderweg was om een jongeman te gaan begraven. Opnieuw lezen wij dat Jezus aanraakte, Jezus raakte de baar aan en deed de jongen opstaan.

Allemaal mensen die Jezus niets hadden aan te bieden, die niets van zichzelf konden geven, al *die* mensen – kinderen, melaatsen, zieken, zelfs een dode – die mensen zocht Jezus op. Om maar duidelijk te maken: Ik ben gekomen om mensen aan te raken, om mensen lief te hebben, om

mensen tot het Koninkrijk van God te roepen... mensen die niets van zichzelf hebben aan te bieden.

En daarom is er vanmorgen ook een klein kindje gedoopt. Hij is niet gedoopt, omdat hij zo'n puur en oprecht geloof had. Niet omdat hij al zo onbevangen over Jezus zingt en van Jezus houdt. Nee, hij is ons ten voorbeeld omdat hij laat zien dat God ons in Zijn liefde wil laten delen, zonder enige verdienstelijkheid van onze kant. Pure liefde van God. Zuivere genade van God. *Daar* leven wij van in de kerk.

Loskomen van jezelf

Nou, dat is een prachtig mooie boodschap. ... Maar het is ook wel heel heftig om deze boodschap tot je door te laten dringen. Want: wie wil nou zo'n kind zijn? Zo'n kind zoals in de tijd van Jezus, die Jezus hier voor zich houdt als voorbeeld. Wie wil nou zo'n kind zijn? Wat moet ik dan geweldig loskomen van mijzelf!... Nou, dat is het waar Jezus toe oproept. Jezus roept niet op om een kind te zijn, zo zuiver, zo oprecht, zo vol vertrouwen. Dan zouden wij toch weer aan onszelf moeten gaan werken, bepaalde kwaliteiten in onszelf gaan zoeken of ontwikkelen. Maar Jezus zegt: laat dat nou eens los. Dat bouwen aan jezelf. Dat oppoetsen van jezelf. Dat iets in jezelf zoeken, waardoor God misschien dan toch nog wel blij met je is. 'Wie het Koninkrijk van God niet ontvangt als een kind, zal het beslist niet binnengaan'. Uiterst scherp stelt Jezus het: wie *niet* wil *ontvangen* als een kind, die zal Gods liefde, redding en geluk dus niet ontvangen.

Kom dus los van jezelf... en kijk alleen naar Jezus. Naar Zijn liefde. Naar wat Hij voor ons heeft gedaan. Het doopwater roept ons daar ook toe op. Met de doop – ja, het zijn hier slechts een paar druppels – maar met de doop gaan wij helemaal kopje onder in het water... alles van onszelf verdrinkt... en wij staan met de Heere Jezus op en mogen een nieuw leven ontvangen. Alles van onszelf verdrinkt in het doopwater... Het is niet mijn christenleven dat ervoor zorgt dat ik bij God mag horen. Het is niet mijn goede wil en volharding, waardoor ik bij God mag blijven. Het is niet mijn berouw, waardoor God diep wordt geraakt en mij weer een kans geeft. Het is alles... genade van God.

Kom alsjeblieft los van jezelf. Het is een geweldige worsteling, waarin je steeds weer dingen tegenkomt die je los zult moeten laten... steeds weer zul je je eigen ik tegenkomen dat soms zo stevig in het zadel zit... steeds weer merk je dat je eigenlijk helemaal niet los wil komen van jezelf, maar dat je liever staande wil blijven... dat je zelf de touwtjes in handen wil houden... dat je toch op een of andere manier toch iets van betekenis wil zijn... Want zo is onze maatschappij ook ingericht: alles is gericht op je zelf, op je eigen ik, op je eigen verlangens, je eigen plannen, je eigen prestaties... *jij* moet het maken! *Jij* neemt de beslissingen. *Jij* mag je leven inrichten zoals jij het wilt. *Jij* moet ervoor gaan, want iemand anders doet het niet voor je. ... En nu zegt Jezus: alleen als kind kan je Mijn Koninkrijk ontvangen. Er is gewoon helemaal niets van jezelf bij. Want kinderen hadden niets van zichzelf, zo was de opvatting van toentertijd. Niet je wil, niet je goede daden, niet je positieve instelling, je geloof, je vertrouwen... *Er is gewoon helemaal niets van jezelf bij*... alles is genade van God!

Het hangt niet van onszelf af

Dat is misschien wel heel lastig om te beseffen, om dat te willen beseffen... dat maakt dus dat je met lege handen voor God komt te staan. Voor het aangezicht van God zie ik mijzelf heel anders. Veel kleiner. Al worstelend met mijzelf, met mijn grote ego. En wat kom ik dan als worstelende toch ook een hoop gebreken en verborgen zonden en andere onzuiverheden bij mijzelf tegen... Maar wat is het ook geweldig om hier in zo'n doopdienst te mogen zien dat er helemaal niets van ons bij is. Dat de dopeling Gods liefde krijgt aangezegd, terwijl hij er nog niets voor heeft kunnen doen. Wat is het geweldig dat je het alleen maar als kind kan *ontvangen*, zoals Jezus zei. Want dat betekent dat er dan

ook niets van ons dat verbond van liefde, die belofte van Gods trouw, kapot kan maken! Ja, natuurlijk: de dopeling krijgt hier vanmorgen geen getekende cheque waarop staat 'het komt allemaal goed met je' en 'het maakt niet uit wat je straks in je leven gaat doen, God houdt van je altijd.' Nee, ook hij zal straks als hij groter wordt keuzen moeten maken... Van hem wordt straks geloof gevraagd... en ook hij zal Jezus moeten volgen in zijn leven om dicht bij Jezus te kunnen blijven. Jezus waarschuwt zijn leerlingen en ook ons met klem: wees zo'n kind, want anders gaat dat Koninkrijk van God... anders gaat die vreugde van God... en die heerlijke toekomst met Jezus aan je voorbij!

Maar dat Jezus juist die kinderen die niets aan te bieden hadden, ten voorbeeld stelt, zegt ook iets anders: het hangt niet van jou af. Dat zegt ook de doop: 'het hangt niet van jou af, jongen.' En ook tegen u in de kerk en thuis wordt gezegd: 'het hangt niet van u of jou af, mensen.' Echt niet. *Jezus'* liefde, dat is alles bepalend. Het is wat Jezus voor ons heeft gedaan, toen Hij aan het kruis stierf en de straf op onze zonden droeg. Het is *Jezus'* volharding en trouw, die onze ontrouw en zwakheid geneest. Het zijn Jezus' handen waarmee Hij de kinderen zegent die onze vuile handen vastpakt.

Het hangt niet van ons af. Zeg dat maar tegen jezelf, als je weer voor diezelfde zonde bent gevallen. ... Zeg dat maar tegen jezelf, als je weer teleurgesteld geraakt bent in jezelf. ... Zeg dat maar tegen jezelf, als je de moed niet meer bij elkaar kunt verzamelen om verder te gaan. ... Zeg dat maar tegen jezelf als je twijfels je helemaal naar beneden trekken. ... Zeg dat maar tegen jezelf als dat ego, dat eigen ik, nog zo'n grote mond heeft en je steeds weer lastig valt. Het hangt niet van ons af. ... Het Koninkrijk van God is voor kinderen... die zelf niets hebben te geven...

Wat een troost voor mensen die met zichzelf worstelen. Wat een alles veranderende boodschap voor een wereld waarin alles draait om het eigen ik. Maar ik denk bijvoorbeeld ook aan ernstig verstandelijk gehandicapten die nauwelijks kunnen communiceren. Wat is het dan een heerlijke boodschap om te horen dat Jezus niet kinderen zegent, omdat zij zo puur en echt zijn, maar dat Jezus juist kinderen ten voorbeeld stelt omdat zij in de ogen van de mensen uit die tijd eigenlijk zo heel weinig konden. Juist voor die mensen houdt Jezus zijn armen wijd open en spreidt Hij Zijn handen uit om hen te zegenen.

Dat is het prachtige van de kinderdoop: wijzelf worden er heel klein door, zo klein als een kind... maar Gods liefde blijkt zo geweldig groot en diep te zijn.

Wij mogen leven van Gods liefde en trouw die aan onze keuze en liefde voorafgaat.

Wij mogen leven van Gods liefde en trouw, die zelfs dwars tegen onze eigen keuzen en liefdeloosheid ingaat. Gelukkig wel.

Wij mogen leven van Gods liefde en trouw die er altijd is en altijd zal zijn.

Dat is de genade van God. Niet te begrijpen, maar zo geweldig mooi. Dat mag het fundament onder je leven zijn. Ga daarom naar Jezus toe. Kniel maar als een kind. En Hij zal je omarmen en Zijn handen op je hoofd leggen om je te zegenen.

ds. E.G. (Eddy) de Kruijff
tel. 010 210 89 71 // dekruijff@live.nl